

Idet vi fremsende dette vort ærbødige Andragende, tillade vi os at motivere samme med, at Priserne paa vore Livsforbrødenheder, i Særdeleshed Huslejen, er i en stadig Stigning, som gør det vanskelige og vanskeliggere for os at faa Lønnen til at slaa til. Villige tillade vi os at henvise til den Løn, der nu betales for lignende Arbejde andre Steder.

Haabende, Hr. Admiralen vil behandle dette vort Andragende med Velvillie, imødesee vi et imødefommende Svar.

Kjøbenhavn, den 6te April 1899.

(Underkrifter.)

Under 3die Maj modtog vi fra Værstets Chef følgende Svar:

Chefen for Drlogsværftet.

A. Løbe-Nr. 243.

Kjøbenhavn C, den 2den Maj 1899.

Til Arbejdsmændenes Fagforening for Drlogsværftet.

I Anledning af Foreningens Andragende af 6te f. M. meddeles herved, at der forinden Modtagelsen af dette var paatænkt en Omordning i Henseende til Drlogsværstets private Arbejdsmænd. Denne Omordning, hvorefter Betegnelsen „Daglejer“ bortfalder og erstattes med Benævnelsen „Arbejdsmand“, er traadt i Kraft fra 1ste Maj at regne.

Naar Arbejdsmændene i to Aar have faaet Lønningen udbetalt dagvis, ved Arbejdstidens Ophør, ville de, hvis deres Forhold er godt, kunne faa „Brikker“ saaledes, at de faa Lønningen udbetalt ugevis.

Jeg skal tilføje, at Daglønnen — Kr. 2,40 — efter 5 Aars Forløb vil stige med 20 Ø. — Overarbejde vil pr. Time ligesom hidtil blive betalt med $\frac{1}{10}$ af Daglønnen, og for Nattearbejde gives et Tillæg paa 50 pCt.

Arbejdstøj vil ikke kunne udleveres i større Udstrækning end hidtil.

Hvad angaar ekstra Understøttelse i Ulykkestilfælde, da er det min Hensigt i specielle Tilfælde — saasom Blyforgiftning — at anbefale Ansøgningen derom.

C. A. Bruun.

S. Degenfolv.

I Efter sommeren 1900 rettede vi atter Henvendelse om samme Sag til Værstets Chef, men modtog den Betsked, at han ikke var i Stand til at foretage noget for os.

Vi besluttede da at foretage en personlig Henvendelse til Marineministeren, og Værstets Chef lovede at give os Meddelelse om, naar og hvor vi kunde faa Marineministeren i Tale.

Den 17de September 1900 meddelte Chefen os imidlertid, at Marineministeren nægtede at modtage os i Audiens.

Som det ses af foranstaaende, er vort Andragendes Hovedpunkt: Lønnens Forhøjelse til 3 Kr. pr. Dag, afflaaet. Vi maa imidlertid fastholde, at den af os begærede Forhøjelse er saa rimelig og nødvendig, at vi over for vort Hjem og vore Standskæller ikke kan forsvare fremdeles at stille vor Arbejdskraft til Drlogsværstets Disposition for den Betaling, vi nu erholde. Den Forhøjelse paa 20 Ø. daglig, der efter 5 Aars Anciennitet er budt os, er ikke tilstrækkelig til, at vi dermed kan slaa os til Ro. At vi, der kun oppebære en Dagløn fra 2 Kr. 40 Ø. til 2 Kr. 60 Ø., ikke kan slaa os igennem med de Priser paa Livsforbrødenheder, som nu i de sidste Aar ere indtraadte, haabe vi maa blive indrømmet. De danske Statsbaner, der tidligere her i Byen betalte 2 Kr. 50 Ø. pr. Dag til sine Arbejdsmænd, har i Sommer, efter 3 Maaneders Strejke, forhøjet Lønnen til 3 Kr. pr. Dag. Der er saaledes fra Autoriteternes Side allerede sket Indrømmelse af, at en 3 Kr.s Dagløn er et berettiget Krav for en Arbejdsmand her i Byen. Vi bede derfor paa det indstændigste det høje Folketing om ved Affattelse af Finansloven for 1901—02